

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1013/2025
24.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела разбојништво из члана 168. став 1. Кривичног закона Републике Србије и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милоша Милинковића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду К.бр.1531/04, Кв.бр.5605/24 од 15.04.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж2 1190/25 од 22.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 24.09.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милоша Милинковића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду К.бр.1531/04, Кв.бр.5605/24 од 15.04.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж2 1190/25 од 22.05.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду К.бр.1531/04, Кв.бр.5605/24 од 15.04.2025. године одбијене су као неосноване молбе браниоца окривљеног АА - адвоката Милоша Милинковића од 20.12.2024. године и од 10.01.2025. године.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 1190/25 од 22.05.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Милоша Милинковића, која је изјављена против решења Вишег суда у Београду К.бр.1531/04, Кв.бр.5605/24 од 15.04.2025. године.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Милош Милинковић поднео је захтев за заштиту законитости само против правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж2 1190/25 од 22.05.2025. године, с тим што из садржине захтева произилази да се побијају оба правноснажна решења, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због повреде закона из члана 439. тачка 2) и члана 447. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да у складу са чланом 492. ЗКП преиначи у целини решења Вишег суда у Београду К.бр.1531/04, Кв.бр.5605/24 од 15.04.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж2 1190/25 од 22.05.2025. године тако што ће донети решење о рехабилитацији или да укине у целини

наведена решења и предмет врати на поновну одлуку, уз наредбу да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да су нижестепени судови у побијаним решењима неправилно применили одредбе чланова 99. и 100. КЗ које се односе на судску рехабилитацију, као и одредбу члана 98. став 2. тачка 2) КЗ која се односи на законску рехабилитацију, будући да је у конкретном случају окривљени преко браниоца поднео захтев за законску рехабилитацију и брисање осуде искључиво по пресуди Окружног суда у Београду К.бр.1531/2004 којом је осуђен на казну затвора у трајању од 3 месеца, а по којој осуди окривљени сходно одредби члана 98. став 2. тачка 3) КЗ испуњава све законом прописане услове за наступање законске рехабилитације, јер окривљени у року од 3 године од дана 18.01.2007. године када је казна по тој пресуди извршена није учинио ново кривично дело.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Ово са разлога јер у конкретном случају, и по налажењу Врховног суда, нису испуњени законски услови за давање рехабилитације окривљеном и брисање осуда по правноснажним пресудама Окружног суда у Београду К.бр.1939/2005 од 29.12.2005. године, Окружног суда у Београду К.бр.1531/2004 од 14.06.2006. године и Окружног суда у Београду К.бр.403/2007 од 29.11.2007. године. Наиме, како из списка предмета и то из извештаја из КЕ за окривљеног произилази да је окривљени АА осуђиван по три пресуде, то су се по налажењу Врховног суда, стекли услови за обавезну примену у конкретном случају одредбе члана 100. КЗ која предвиђа судску рехабилитацију лица које је више пута осуђивано. Одредбом члана 100. КЗ је прописано да лицу које је више пута осуђивано суд може дати рехабилитацију само ако су испуњени услови из чланова 98. и 99. овог законика у погледу сваког кривичног дела за које је осуђено. Дакле, из напред цитиране законске одредбе произилази да се, при одлучивању да ли ће се лицу које је више пута осуђивано дати рехабилитација (што је овде случај), мора испитати испуњеност услова за рехабилитацију у погледу сваког кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим правноснажним пресудама и то услова из члана 98. КЗ (законска рехабилитација), односно из члана 99. КЗ (судска рехабилитација), а све у зависности од врсте и висине кривичне санкције која је окривљеном изречена, а без чије испуњености у сваком конкретном случају нема ни давања рехабилитације окривљеном, и то независно од тога да ли је од стране окривљеног поднет захтев за законску рехабилитацију и брисање само једне осуде (како то бранилац потенцира у поднетом захтеву за заштиту законитости).

Надаље, имајући у виду да из списка предмета произилази да је првом пресудом Окружног суда у Београду К.бр.1939/2005 од 29.12.2005. године окривљеном због извршења кривичног дела из члана 245. став 3. ОКЗ изречена условна осуда са утврђеном казном затвора у трајању од 6 (шест) месеци и роком проверавања од 2 (две) године, те имајући у виду одредбу члана 98. став 2. тачка 2) КЗ којом је прописано да

законска рехабилитација настаје ако лице којем је изречена условна осуда, у време проверавања и у року од годину дана по истеку рока проверавања, не учини ново кривично дело, као и имајући при томе у виду да из списка предмета произилази да је пре протеча рехабилитационог рока од 3 године за изречену условну осуду, који сходно одредби члана 98. став 2. тачка 2) КЗ истиче дана 29.12.2008. године (након истека рока од годину дана по истеку времена проверавања), окривљени дана 04.03.2006. године извршио кривично дело по трећој осуди пресудом Окружног суда у Београду К.бр.403/2007 од 29.11.2007. године, то следствено наведеном, у конкретном случају нису испуњени законски услови за давање рехабилитације окривљеном и брисање осуде по пресуди Окружног суда у Београду К.бр.1939/2005 од 29.12.2005. године. Имајући у виду наведено, те имајући у виду да је одредбом члана 98. став 1. КЗ прописано да се законска рехабилитација даје само лицима која пре осуде на коју се односи рехабилитација нису била осуђивана или која су се по закону сматрала неосуђиваним, то стога нису испуњени ни законски услови за давање рехабилитације окривљеном по пресудама Окружног суда у Београду К.бр.1531/2004 од 14.06.2006. године и К.бр.403/2007 од 29.11.2007. године.

Следствено напред наведеном, нижестепени судови су у конкретном случају, приликом одлучивања о судској рехабилитацији лица које је више пута осуђивано, а која се даје јединствено за све осуде окривљеног, а не само за неке осуде, правилно применили одредбе члана 98. став 2. тачка 2) и чланова 99. и 100. КЗ.

У осталом делу захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног указује на повреду одредбе члана 447. став 2. ЗКП, истицањем да иако је у изјављеној жалби против првостепеног решења изричито захтевао да буде позван на седницу већа другостепеног суда, Апелациони суд у Београду је донео другостепену одлуку у седници већа одржаној дана 22.05.2025. године на коју га није позвао, па како повреда одредбе члана 447. став 2. ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном, односно његовом браниоцу, то стога Врховни суд ове наводе захтева браниоца окривљеног није посебно ни разматрао.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним решењима није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милоша Милинковића, то је Врховни суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић